Należytość pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok XIII. Nr. 11.

DZIENNIK URZĘDOWY

KURATORJUM OKRĘGU SZKOLNEGO KRAKOWSKIEGO

Kraków, dnia 22 grudnia 1934 r.

TREŚĆ:

142.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 29 października 1934 r. (BP-11362/34)

o wymiarze zajęć asystentów i instruktorów w szkołach zawodowych.

Na podstawie §§ 17 i 18 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 24 stycznia 1934 r. o wymiarze godzin nauczania oraz innych zajęć obowiązkowych nauczycieli i kierowników szkół (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 1, poz. 4), zmienionego rozporządzeniem z dnia 26 maja 1934 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 4, poz. 57), zarządzam, co następuje:

§ **1**. Asystenci, względnie instruktorzy w szkołach zawodowych, opartych na 6-ciu klasach gimnazjum, obowiązani są do pełnienia czynności asystenckich lub instruktorskich w wymiarze 27 godzin tygodniowo, a we wszystkich innych szkołach zawodowych — 36 godzin tygodniowo.

§ **2**. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1934 r.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) W. Jędrzejewicz.

143.

INSTRUKCJA

z dnia 3 września 1934 r. (BP-7919/34).

w sprawie udzielania zezwoleń na płatne zajęcia uboczne nauczycielom, kierownikom i dyrektorom szkół, podległych bezpośrednio Inspektorom Szkolnym lub Kuratorom Okręgów Szkolnych (Wojewodzie Śląskiemu i Kuratorowi Liceum Krzemienieckiego).

W związku z treścią § 2 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28 lutego 1933 r. w sprawie wykonania postanowień art. 3, 25 i 51 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 5. poz. 95), zmienionego rozporządzeniem z dnia 11. VII. 1934 r. (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 6—7, poz. 91) zarządzam, co następuje:

Szerząca się na tle kryzysu ogólnoświatowego klęska bezrobocia kładzie na władze, uprawnione do wydawania zezwoleń na zajęcia uboczne, obowiązek b. ostrożnego udzielania tych zezwoleń i to w przypadkach, kiedy funkcjonarjusz państwowy znajduje się w nader trudnych warunkach materjalnych (jest obciążony

liczną rodziną, kształci dzieci i t. d.), lub kiedy wyższe względy dobra publicznego wymagają, aby osoby, posiadające wystarczające na utrzymanie rodziny uposażenie służbowe (lub dochody z innych źródeł majątkowych), pełniły dodatkowo pewne zajęcia uboczne jako w danej chwili niezastąpione.

Apeluję do Panów Kuratorów i Inspektorów Szkolnych, aby przez właściwe i ograniczone udzielanie zezwoleń na płatne zajęcia uboczne umożliwili obejmowanie wolnych stanowisk w szkolnictwie prywatnem lub dokształcającem samorządowem przez nauczycieli, pozostających bez pracy mimo posiadania odpowiedniego wykształcenia pedagogicznego.

Zatrudnienie tych nauczycieli chociażby w niewielkim wymiarze godzin ułatwi im przynajmniej skromną egzystencję i uchroni od krańcowej nędzy.

Przy rozpatrywaniu podań o zezwolenie na zajęcia uboczne należy kierować się następującemi wytycznemi:

I. Nie należy wogóle udzielać zezwoleń na zajęcia uboczne:

1) nauczycielom samotnym, którzy nie mają na swem utrzymaniu rodzeństwa, wstępnych lub zstępnych krewnych,

2) nauczycielom, których współmałżonek pracuje zarobkowo.

II. W przypadkach, kiedy w rodzinie pracuje tylko mąż lub żona, należy brać pod uwagę wysokość posiadanego miesięcznego dochodu ze wszystkich źródeł dochodowych.

W razie, gdy głowa rodziny ma na utrzymaniu prócz współmałżonka i dzieci jeszcze krewnych, lub kiedy nauczyciel samotny ma na utrzymaniu krewnych, przy udzielaniu zezwoleń należy uwzględniać tę ich specjalną sytuację.

III. W ramach wskazówek powyższych należy zwracać uwagę na zachowanie następujących dodatkowych warunków:

1) zezwoleń na zajęcia uboczne można udzielać wtedy, gdy to zajęcie będzie w sposób niewątpliwy stanowiło składową część naukowej i naukowo-pedagogicznej pracy nauczyciela, gdy wymiar jego będzie niewielki i gdy nie będzie przeszkadzało w spełnianiu normalnych obowiązków szkolnych.

Natomiast nie jest pożądane udzielanie zezwoleń nauczycielom na wykonywanie jakiegokolwiek zawodu wolnego, przynoszącego im materjalne korzyści jak: praktyki lekarskiej, farmaceutycznej, kupieckiej i t. p. Od zasady tej można robić wyjątki, jeżeli uzna się, że zajęcie uboczne stanowić będzie element dodatni dla pracy nauczycielskiej przez odświeżanie wiadomości fachowych nauczyciela i stykanie go z życiem praktycznem, jak np. dodatkowe zatrudnienie w instytucjach handlowych — nauczycieli przedmiotów zawodowych w szkołach handlowych, albo dodatkowe zajęcia nauczyciela chemji — w laboratorjum chemicznem.

2) Na udzielanie lekcyj w zakładach prywatnych można zezwalać, o ile łączna ilość godzin zajęć obowiązkowych, nadliczbowych i w szkole prywatnej, nie przekracza w zasadzie liczby godzin zajęć obowiązkowych nauczyciela, zwię-

kszonej o 10, przyczem w żadnym przypadku łączna ilość zajęć nie może przekraczać 36 godzin tygodniowo.

3) Nie należy udzielać zezwoleń na pełnienie obowiązków urzędnika płatnego w jakiejkolwiek instytucji prywatnej lub samorządowej, a w szczególności wójta, burmistrza lub komisarza miasta, członka dyrekcji instytucji finansowej i bankowej, związków, kooperatyw.

Dopuszczalne jest jednak udzielanie zezwoleń wówczas, gdy zajęcie nauczyciela w spółdzielni wiejskiej ma charakter pracy obywatelskiej, w szczególności, gdy z powodu braku na miejscu elementu inteligenckiego, zajęcie nauczyciela w spółdzielni może wywrzeć zasadniczy wpływ na powodzenie tej instytucji tak ważnej dla podniesienia miejscowego dobrobytu i kultury.

4) Nie należy udzielać zezwoleń dyrektorom, kierownikom lub nauczycielom na utrzymywanie t. zw. »stancyj uczniowskich«, t. j. przyjmowanie uczniów własnego zakładu naukowego na mieszkanie.

Jedynie za osobnem zezwoleniem Kuratorjum mogą wyjątkowo nauczyciele przyjmować na stancję uczniów z innych szkół danej miejscowości.

IV. Wykonywanie zajęć ubocznych, noszących charakter prac kulturalno-społecznych, naukowych, literackich i artystycznych, nie wymaga wogóle uzyskiwania indywidualnych zezwoleń.

V. W przypadkach, gdy stan faktyczny sprawy nie odpowiada wyłuszczonym w niniejszej instrukcji zasadom, a mimo to podanie zasługuje na uwzględnienie, należy je przesłać wraz z wyczerpującem uzasadnieniem do decyzji Ministerstwu.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:
(—) W. Jędrzejewicz.

144.

Nr. O. 28480/34. Kraków, dnia 24 listopada 1934 r.

Do
Dyrekcyj państwowych i prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Inspektorów Szkolnych w Okręgu — w sprawie
przejmowania subskrypcji Pożyczki Narodowej przez spadkobierców.

P. Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej pismem z dnia 27 marca 1934 r. Nr. 4102/34 unormował w następujący sposób przejmowanie subskrypcji Pożyczki Narodowej przez spadkobierców zmarłych subskrybentów.

W przypadkach, w których zmarły subskrybent spłacił przed śmiercią całą należność subskrypcyjną, lub w których należność spłacił częściowo zmarły sub-

skrybent, a resztę spadkobiercy, decyzja o przepisaniu subskrypcji na spadkobierców została przekazana właściwym władzom, za pośrednictwem których zmarły Pożyczkę subskrybował. W tych przypadkach obligacje Pożyczki Narodowej będą wystawione na imię spadkobierców i we właściwym czasie będą im wydane pod warunkiem udowodnienia praw spadkowych przez przedstawienie wymaganych prawem spadkowem dokumentów i aktów względnie uwierzytelnionych odpisów tych aktów.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 listopada 1934 r. Nr. I. R. 8894/34 zawiadamiam, iż Komisarz Generalny Pożyczki Narodowej pismem z dnia 24 października 1934 r. Nr. 13471/34 ustalił warunki przejmowania subskrypcji Pożyczki Narodowej przez spadkobierców w następujący sposób:

Celem ułatwienia procedury przy przejmowaniu subskrypcji Pożyczki Narodowej na drobne kwoty mogą spadkobiercy składać zaświadczenia urzędu gminnego, stwierdzające śmierć spadkodawcy oraz nazwiska i imiona spadkobierców, względnie mogą złożyć dokumenty, stwierdzające śmierć spadkodawcy i uzasadniające podstawę do spadkobrania (naprz. metryka urodzin, ślubu).

O ile osoba występująca o przejęcie obligacyj nie jest jedynym spadkobiercą, — pozostali spadkobiercy winni złożyć pisemne oświadczenie, na którego ze spadkobierców zrzekają się praw do subskrypcji Pożyczki Narodowej, przyczem podpisy spadkobierców na oświadczeniu uwierzytelnić powinien urząd gminny.

Powyższy uproszczony sposób legitymowania się spadkobierców może być stosowany pod następującemi warunkami:

a) o ile subskrypcja spadkodawcy nie przewyższa kwoty 300 zł., według imiennej wartości,

b) o ile ubiegający się o przyjęcie subskrypcji jest wstępnym, zstępnym lub współmałżonkiem zmarłego subskrybenta,

c) o ile przy większej ilości spadkobierców złożone zostanie oświadczenie, o którem mowa wyżej. Oświadczenie takie jest zbędne, o ile otwarcie spadku nastąpiło na terenie b. Królestwa Kongresowego.

Analogiczny sposób postępowania należy stosować i przy dokonywaniu przelewów już wypełnionych obligacyj Pożyczki Narodowej, przyczem w miejscu, przeznaczonem na wypisanie przelewu, na odwrocie obligacyj w rubryce I Urzędy skarbowe będą stwierdzać spadkobranie przez umieszczenie następującej formuły:

»Na zasadzie złożonych dokumentów . . . . wylegitymował się jako spadkobierca po . . . . Powyższe stwierdzenie zastępuje przelew« Stwierdzenie takie powinno być zaopatrzone podpisem Naczelnika Urzędu pod pieczęcią urzędową. Złożone przez spadkobierców dowody należy przechować wraz z deklaracją subskrypcyjną.

Kurator Okręgu Szkolnego: *M. B. Godecki* wr.

145.

Nr. O. OR. 29848/34. Kraków, dnia 27 listopada 1934 r.

Do

Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych, szkół rolniczych, Państwowej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie i Inspektorów Szkolnych w Okręgu w sprawie opłat stemplowych od rachunków i kwitów.

Przy sprawdzaniu sprawozdań rachunkowych, przedkładanych przez Dyrekcje i Inspektoraty Szkolne, Kuratorjum natrafia często na rachunki i kwity, których wystawcy nie ostemplowali dostatecznie i zgodnie z obowiązującą ustawą o opłatach stemplowych lub też opatrzyli te dokumenty znaczkami stemplowemi, użytemi powtórnie.

W każdym takim wypadku musi Kuratorjum sporządzać odpowiednie zawiadomienie o dostrzeżonem naruszeniu ustawy o opłatach stemplowych, przesyłać je odnośnemu Urzędowi skarbowemu podatków i opłat skarbowych i prowadzić dalszą korespondencję w tej sprawie, co powoduje zwiększenie nawału pracy, której koszty nie są zawsze współmierne z korzyścią Skarbu Państwa, osiąganą przez ściągnięcie od wystawcy rachunku brakującej, często minimalnej, opłaty stemplowej wraz z karą za nienależyte ostemplowanie.

W związku z powyższem, — celem uniknięcia nieproduktywnej pracy, — przypominam Panom Dyrektorom i Inspektorom Szkolnym obowiązek badania wszelkich rachunków i kwitów na powyżej opisane okoliczności w chwili odbierania tych dokumentów od wystawców. — W razie dostrzeżenia braku należy odnośny rachunek czy kwit zwrócić wystawcy do uzupełnienia.

Dokumenty rachunkowe, przedkładane przy sprawozdaniach rachunkowych Dyrekcyj i Inspektoratów Szkolnych, po przeprowadzeniu cenzury wstępnej przez Panów Dyrektorów i Inspektorów Szkolnych, nie powinny wykazywać żadnych naruszeń ustawy o opłatach stemplowych.

Kurator Okręgu Szkolnego: *M. B. Godecki* wr.

146.

Nr. O. OR. 30271/34. Kraków, dnia 10 grudnia 1934 r.

Do

Dyrekcyj państwowych szkół średnich ógólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych, rolniczych, Szkoły Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie i Inspektorów Szkolnych w Okręgu w sprawie obrotu bilonu w pełnych plombowanych woreczkach.

Na podstawie okólnika Nr. 177 Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 30 listopada 1934 r. Nr. I. R. 9413/34 podaję do wia-

domości poniżej umieszczony okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 13 listopada 1934 r. L. D. III — 16696/3/34 wraz z instrukcją w sprawie obrotu bilonu w pełnych plombowanych woreczkach, tabelą wag woreczków z poszczególnemi rodzajami monet i przepisami Banku Polskiego o formowaniu woreczków bilonowych oraz polecam, aby płatnicy rejonowi i osoby dokonywujące podejmowania i wypłacania uposażeń służbowych zaznajomiły się dokładnie i stosowały do podanych zarządzeń. Kurator Okręgu Szkolnego: *M. B. Godecki* w. r.

„MINISTERSTWO SKARBU. Warszawa, dn. 13 listopada 1934 r.

L. D. III. 16696|3/34.

Instrukcja w sprawie obrotu bilonu w pełnych plombowanych woreczkach — wślad pisma z dn: 10 sierpnia r. b. L. D. III. 5231/3/34.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw.

Ministerstwo Skarbu przesyła przy niniejszem instrukcję w sprawie obrotu bilonu w pełnych plombowanych woreczkach wraz z dwoma załącznikami, a mianowicie przepisami Banku Polskiego o formowaniu woreczków (§ 3 Instr.), oraz tabelą wag woreczków z prośbą o wydanie stosownych dalszych zarządzeń podległym władzom, urzędom oraz ewent. przedsiębiorstwom państwowym.

Zarazem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

do § 5.

Za dozwoloną granicę odchyleń na wadze uważać w zasadzie należy co najwyżej wagę netto jednej monety. Do czasu jednak wprowadzenia jednolitego typu poszczególnych rodzajów woreczków i o jednakowej wadze odchylenia powyższe w odniesieniu do woreczków, zawierających monety bronzowe, oraz monety niklowe, mogą być większe, ścisłych atoli norm tolerancji na wadze dla tych woreczków nie da się w obecnej chwili ustalić.

Zauważa się jednak, że ewent. nie dość dokładne stosowanie się do postanowień § 5. instr. nie uchyla odpowiedzialności za zawartość tej instytucji (kasy), która woreczek napełniła.

do § 6.

Komisje powinny składać się z 3-ch osób, z których jedna ma być osobą odpowiedzialną za kasę danego Urzędu (władzy, przedsięb.), dwie zaś z pośród personelu kasy. W przypadkach zaś, gdy skład danego działu kasowego jest jedno lub dwuosobowy, dalsze osoby wyznaczyć należy z pośród innych urzędników danego Urzędu.

do § 7.

Wiadomość, do którego urzędu pocztowego zbiorczego należy odesłać woreczek (§ 5) wzgl. protokół i t. d. (§ 6), zainteresowane władze mogą uzyskać w miejscowym urzędzie pocztowym.

Wkońcu Ministerstwo Skarbu zauważa, że oddziały Banku Polskiego, oraz kasy Urzędów Skarbowych mają obowiązek przyjmowania do zwrotu władz i urzędów państwowych również woreczki zniszczone za zwrotem zastawu z wyjątkiem jednak woreczków, noszących znamiona rozmyślnego uszkodzenia, za które zastawu się nie zwraca.

Wysokość pobieranego przez kasy Urzędów Skarbowych, oraz oddziały Banku Polskiego zastawu za woreczki bilonowe, obniżona została z dniem 1-go lipca r. ub. do kwoty 60 gr. za woreczek. Przy zwrocie próżnych woreczków, pobranych z bilonem zarówno przed 1 lipca jak i po tym terminie, zwraca się zastaw tylko w kwocie 60 gr.

Dyrektor Departamentu

(—) Nowak".

INSTRUKCJA
w sprawie obrotu bilonem w pełnych plombowanych woreczkach.

§ 1.

Postanowienia niniejszej instrukcji regulują obrót bilonu w pełnych plombowanych woreczkach pomiędzy Bankiem Polskim, Pocztową Kasą Oszczędności, Bankiem Gospodarstwa Krajowego, Państwowym Bankiem Rolnym, urzędami pocztowemi, kasami kolejowemi, kasami urzędów skarbowych, kasami celnemi.

§ 2.

Obrót bilonem pomiędzy wymienionemi w § 1 instytucjami (kasami) następuje w pełnych plombowanych woreczkach na wagę, t. j. bez otwierania ich i szczegółowego przeliczania zawartości.

Władze, urzędy oraz przedsiębiorstwa państwowe są obowiązane do przyjmowania na wagę pełnych woreczków, napełnionych przez instytucje, wymienione w § 1, do których mają zastosowanie postanowienia zawarte w dalszych paragrafach niniejszej instrukcji.

§ 3.

Woreczki bilonowe mają być jednolitego typu ustalonego przez Mennicę Państwową w porozumieniu z Bankiem Polskim.

Woreczek po napełnieniu ma być zawiązany, przeszyty sznurkiem i zaplombowany ściśle według przepisów, przyjętych w Banku Polskim; na sznurku ma być umieszczona chorągiewka jednego typu, wskazująca nazwę instytucji, w której woreczek został napełniony, rodzaj bilonu, ilość sztuk, sumę w złotych, wagę brutto oraz podpisy osób odpowiedzialnych za zawartość.

§ 4.

Każda instytucja (kasa) podejmuje bilon w pełnych plombowanych woreczkach od innej instytucji (kasy) po sprawdzeniu na miejscu prawidłowości zaplombowania, opakowania i napisów na chorągiewkach, zaś po przywiezieniu tego bilonu do swego lokalu sprawdza niezwłocznie, a w każdym razie tego samego dnia, czy waga woreczka odpowiada wadze wypisanej na chorągiewce.

Na żądanie urzędu podejmującego niewielkie ilości bilonu instytucja (kasa) wypłacająca sprawdza w obecności odbiorcy wagę woreczka na własnej wadze.

§ 5.

W razie stwierdzenia na wadze różnic, które przekraczają dozwolone granice tolerancji, woreczek taki podlega zwrotowi — bez otwierania — tej instytucji (kasie), która woreczek wydała.

§ 6.

W razie potrzeby puszczenia bilonu w obieg w małych ilościach otwarcie i przeliczenie woreczka ma być dokonane komisyjnie przez Komisję, która składać się winna z 3-ch osób.

W razie stwierdzenia różnicy czy to z powodu braku monet, czy też z powodu zastąpienia monetami o mniejszej wartości, monetami fałszywemi lub innemi przedmiotami — instytucja (kasa) sporządza osobno dla każdego woreczka odpowiedni protokół w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden przesyła wraz z plombą i chorągiewką i ewentualnie znalezionemi przedmiotami jak np. monetami fałszywemi do tej instytucji (kasy), która woreczek napełniła.

Odpowiedzialność za zawartość woreczka ponosi ta instytucja (kasa), która woreczek napełniła i obowiązana jest stwierdzone przez instytucję (kasę) odbiorczą braki natychmiast pokryć.

§ 7.

Końcowe postanowienie ustępu 1-go § 6 nie dotyczy woreczków napełnionych przez urzędy pocztowe. Woreczki te (§ 5) względnie protokóły, plomby, chorągiewki i inne znalezione przedmioty jak naprz. fałszywe monety (§ 6) mają być przesyłane do urzędów pocztowych zbiorczych, a nie do tego urzędu, który woreczek napełnił.

§ 8.

Instrukcja powyższa wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1934 r.

Minister Skarbu

(-) *Wł. Zawadzki.*

TABELA WAG

woreczków z poszczególnemi rodzajami monet.

Rodzaj monet	Zawartość srebra i bilonu w worku			Waga netto jednostki monety w gramach
	Sztuk	zł	dopuszczalna waga brutto w gramach	
Srebro po zł 10	100	1.000	2.240-2.250	22
„ „ „ 5	200	1.000	2.245-2.250	11
„ „ „ 2	500	1.000	2.245-2.250	4.4
Nikiel „ „ 1	1.000	1.000	7.045	7
„ „ „ 50	1.000	500	5.054	5
„ „ „ 20	1.000	200	3.039	3
„ „ „ 10	1.000	100	2.033	2
Bronz „ „ 5	1.000	50	3.042	3
„ „ „ 2	1.000	20	2.032	2
„ „ „ 1	1.000	10	1.510	1.5

FORMOWANIE WORKÓW BILONOWYCH.

Przed napełnieniem worka należy zbadać, czy nie jest podarty, poplamiony i czy nie pozostała w nim moneta z poprzedniego napełnienia. Następnie przeliczone monety wsypuje się do worka, najlepiej przy pomocy specjalnego leja i zawiązuje tak dokładnie, ażeby wyjęcie zawartości worka bez jego naruszenia było niemożliwe. W tym celu należy: 1) ująć górną, wolną część worka mniejwięcej w połowie i ułożyć w 4 równe podłużne fałdy, 2) w pewnej odległości od brzegu okręcić kilkakrotnie (najmniej dwa razy) fałdy mocno sznurkiem długości około 50 cm., silnie ściągnąć i zawiązać węzeł na środku fałd, 3) jeden koniec sznurka przewlec przy pomocy szydła pod sznurkiem na drugą stronę ułożonych fałd, następnie przewlec koniec w ten sam sposób nad sznurkiem zpowrotem do węzła i zawiązać ponownie węzeł, 4) przewlec oba końce sznurka przez dwa otwory chorągiewki, ponownie zawiązać węzeł, 5) oba końce sznurka przewlec przez otwory plomby i zawiązać węzeł w plombie, 6) zacisnąć plombę plombownicą i odciąć sznurki przy samej plombie. Następnie należy zważyć worek z bilonem i wypisać wagę na chorągiewce (uzupełniając wydrukowaną wagę brutto przez dopisanie atramentem ilości gramów), datę, nazwę miejscowości, w której worek został napełniony, nadto powinien być na niej umieszczony podpis pracownika przeliczającego zawartość i ważącego.

Na chorągiewce, sporządzonej z trwałego kartonu, jest wydrukowana firma Banku, wartość monet w worku, ilość ich sztuk i rodzaj, oraz waga brutto w pełnych kilogramach.

Zaciski plombownicy wytłaczają z jednej strony plomby godło Państwa, a z drugiej firmę Banku oraz nazwę Oddziału i jego numer porządkowy.

147.

Nr BP. 50668/34. Kraków, dnia 4 grudnia 1934.

Do

Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i Inspektorów Szkolnych w Okręgu w sprawie

zaliczenia okresów działalności niepodległościowej.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 23 listopada 1934 r. Nr. B. P. 32641/34 (okólnik Nr. 178) podaję do wiadomości i stosowania poniżej umieszczony okólnik Ministerstwa Skarbu w sprawie zaliczenia okresów działalności niepodległościowej do wysługi emerytalnej

Kurator Okręgu Szkolnego:

M. B. Godecki w. r.

„MINISTERSTWO SKARBU".
L. D. I. 57075/Em/34. Warszawa, dnia 26 października 1934 r.
Zaliczenie okresów działalności niepodległościowej. **ODPIS.**

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

Wobec wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1934 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 513), którego to rozporządzenia § 67 ustala warunki i tryb zaliczania do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych okresów czynnej działalności, zmierzającej do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego, oraz okresów odbywania kar, orzeczonych przez władze państw zaborczych za taką działalność (art. 37 p. 6 i art. 50 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20 z 1934 r., poz. 160) Ministerstwo Skarbu prosi niniejszem o podanie do wiadomości wszystkich funkcjonarjuszów państwowych, co następuje:

Do ubiegania się o zaliczenie do wysługi emerytalnej okresów działalności niepodległościowej, oraz odcierpianych za tę działalność kar uprawnieni są wszyscy odpowiadający warunkom powołanego § 67 rozporządzenia Rady Ministrów funkcjonarjusze państwowi, tak stali, jak i prowizoryczni, tak pozostający w służbie czynnej (stanie czynnym lub nieczynnym), jak i w stanie spoczynku: przyczem z pośród tych ostatnich — tylko przeniesieni w stan spoczynku po dniu 31 marca 1932 r., gdyż wyżej powołany przepis ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239), wprowadzającej p. 6 art. 37 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r., wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 1932 r.

Ubiegać się o zaliczenie okresów działalności niepodległościowej mogą również wdowy i sieroty po wspomnianych wyżej osobach.

Zgłoszenia uprawnień z dołączeniem dowodów, uzasadniających prawo do zaliczenia danego okresu winno być dokonane w drodze służbowej. Władza służbowa funkcjonarjusza, zgłaszającego swoje uprawnienie, po dołączeniu do zgłoszenia odpisu wykazu służbowego funkcjonarjusza, prześle zgłoszenie Ministerstwu Skarbu z powołaniem się na niniejszy okólnik.

Funkcjonarjusze w stanie spoczynku, nieposiadający prawa do emerytury, jak również wdowy i sieroty po funkcjonarjuszach państwowych, niemające prawa do pensji wdowiej (sierocej) winni zgłaszać wnioski o zaliczenie działalności niepodległościowej — jeżeli zaliczenie to może wpłynąć na uprawnienie emerytalne — za pośrednictwem ostatniej władzy służbowej. Sprawy zaliczenia okresów działalności niepodległościowej emerytów będą załatwiały właściwe izby skarbowe.

Dla zgłaszania okresów czynnej działalności, zmierzającej do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego ustalony został powołanem wyżej rozporządzeniem, jako ostateczny termin, dzień 31 grudnia 1936 r.

Funkcjonarjusz państwowy, ubiegający się o zastosowanie do niego postanowień omawianego § 67 rozporządzenia Rady Ministrów, winien w zgłoszeniu swoich uprawnień podać możliwie ścisłe daty okresów, których zaliczenia się domaga i należycie je udowodnić.

Do dowodów, uzasadniających zaliczenie okresów czynnej działalności, zmierzającej do odzyskania niepodległości Państwa Polskiego, należą dekrety oryginalne lub w uwierzytelnionych odpisach albo też zawiadomienia o przyznaniu Krzyża lub Medalu Niepodległości.

Do dowodów, uzasadniających zaliczenie okresów kar pozbawienia wolności, administracyjnego zesłania lub przebywania w aresztach zapobiegawczych za działalność niepodległościową, należą oryginalne lub w uwierzytelnionych odpisach wyroki sądowe, bądź orzeczenia administracyjne. W braku tych dowodów mogą być uznane zaświadczenia archiwów państwowych.

Jeżeli zgłaszający nie ma możności dostarczenia dowodów wyżej wymienionych, winien o tem zaznaczyć w podaniu i wskazać powód niemożności dostarczenia tych dowodów. W takim przypadku mogą być dopuszczone i inne dowody przewidziane w postępowaniu administracyjnem, w szczególności dowód ze świadków. Świadkowie jednak winni dokładnie oznaczyć, skąd są im znane poświadczane okoliczności.

(—) Tadeusz Lechnicki
Podsekretarz Stanu.

148.

Nr. BP. 50872/34. Kraków, dnia 4 grudnia 1934 r.

Do

Dyrekcyj państwowych szkół średnich ogólnokształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych i do Inspektoratów Szkolnych w Okręgu w sprawie dodatków służbowych dla niższych funkcjonarjuszów państwowych za służbę w niedziele i święta.

W związku z ogłoszonem w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30. X. 1934 r. Nr. 97 rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12. X. 1934 r. o dodatkach służbowych dla niższych funkcjonarjuszów państwowych z tytułu zatrudnienia w niedziele i święta, obowiązującem od dnia 1. II. 1934 r., Ministerstwo W. R. i O. P. okólnikiem Nr. 176 z dn. 26. XI. 34. L. BP. 34411/34 wyjaśniło, co następuje:

1) niższym funkcjonarjuszom państwowym, którzy otrzymują zwolnienie od służby na 1 dzień w tygodniu, po przepracowanej niedzieli lub święcie — nie należy się dodatek służbowy za służbę w niedzielę lub święto;
2) dodatek służbowy za służbę w niedzielę i święta nie przysługuje wogóle, gdy służba trwa mniej niż 8 godzin;
3) dodatek ten winien być wypłacany z kredytów, przeznaczonych na płace;
4) wypłata należności z tytułu dodatku służbowego za pracę w niedziele i święta winna być dokonywana w myśl ustępu 2 § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. w sprawie terminu płatności uposażenia (Dz. U. R. P. Nr. 8 poz. 63);
5) funkcjonarjusze niżsi winni być powoływani do pracy w niedziele i święta za wynagrodzeniem tylko w wypadkach istotnej potrzeby;
6) wspomniane wyżej rozporządzenie Rady Ministrów nie dotyczy szoferów, którzy otrzymują za wyjazdy poza normalnemi godzinami pracy dziennej

wynagrodzenie w myśl pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 7. VII. 1934 r. L. D. III — 8340/1/34 (okólnik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Nr. 114 z dnia 19. VII. 1934 r. Nr. BP. 17063/34). Sprawa przyznawania wynagrodzenia za służbę w niedziele i święta pracownikom kontraktowym załatwiona będzie oddzielnie.

Kurator Okręgu Szkolnego: M. B. Godecki w. r.

149.

Rejony wizytacyjne w dziale szkół średnich ogólnokształcących i zakładów kształcenia nauczycieli w roku szkolnym 1934/35.

Naczelnik Wydziału Włodzimierz Gałecki.

1. Nowy Sącz: — gimnazjum państwowe męskie I. 2. Nowy Sącz: gimnazjum państwowe męskie II. 3. Nowy Targ: gimnazjum państwowe. 4. Zakopane: gimnazjum państwowe. 5. Zakopane: gimnazjum prywatne Ładysława z Gielniowa. 6. Żywiec: gimnazjum państwowe. 7. Kraków: gimnazjum państwowe I. 8. Kraków: gimnazjum państwowe III. 9. Częstochowa: państwowe gimnazjum Traugutta. 10. Radom: państwowe gimnazjum Chałubińskiego (oddziały męskie).

Wizytator szkół Bronisław Biedowicz.

1. Biała: państwowe gimnazjum. 2. Biała: państwowe seminarjum. 3. Biała: prywatne gimnazjum. 4. Biała: prywatne seminarjum. 5. Bochnia: państwowe gimnazjum. 6. Bochnia: prywatne seminarjum naucz. 7. Jędrzejów: prywatne gimnazjum. 8. Jędrzejów: państwowe seminarjum naucz. męskie. 9. Chrzanów: państwowe gimnazjum. 10. Chrzanów: prywatne seminarjum naucz. 11. Kęty: państwowe seminarjum naucz. 12. Kraków: państwowe gimnazjum II. 13. Kraków: prywatne gimnazjum Instytutu Marji. 14. Kraków: prywatne gimnazjum Platerówny. 15. Kraków: prywatne gimnazjum Tachkemoni. 16. Kraków: prywatne seminarjum n. Prezentek. 17. Kraków: prywatne seminarjum Instytutu Marji. 18. Miechów: państwowe gimnazjum. 19. Olkusz: państwowe gimnazjum. 20. Olkusz: prywatne gimnazjum. 21. Oświęcim: prywatne gimnazjum im. Konarskiego. 22. Oświęcim: prywatne gimnazjum Salezjanów. 23. Wieliczka: państwowe gimnazjum. 24. Wieliczka: prywatne gimnazjum. 25. Żywiec: państwowe seminarjum naucz. żeńskie.

Wizytator szkół Władysław Bryda.

1. Będzin: prywatne gimnazjum Fürstenbergów. 2. Będzin: prywatne gimnazjum Krzymowskiej i Replińskiej. 3. Będzin: prywatne gimnazjum Zgromadze-

nia Kupców. 4. Dąbrowa Górnicza: państwowe gimnazjum. 5. Dąbrowa Górnicza: państwowe seminarjum naucz. męskie. 6. Dąbrowa Górnicza: prywatne gimnazjum Zawidzkiej. 7. Kraków: państwowe pedagogjum. 8. Kraków: państwowe seminarjum naucz. męskie. 9. Sosnowiec: państwowe gimnazjum im. Staszica. 10. Sosnowiec: państwowe gimnazjum im. Prusa. 11. Sosnowiec: państwowe gimnazjum im. Platerówny. 12. Sosnowiec: państwowe seminarjum naucz. męskie. 13. Sosnowiec: państwowe seminarjum naucz. żeńskie. 14. Sosnowiec: prywatne gimnazjum Rzadkiewiczowej. 15. Sosnowiec: prywatne gimnazjum Zrzeszenia Rodzicielskiego. 16. Sosnowiec: prywatne gimnazjum Tow. Żyd. Szk. Średnich. 17. Wadowice: państwowe gimnazjum. 18. Wadowice: prywatne gimnazjum Pallotynów. 19. Wadowice: prywatne gimnazjum Karmelitów Bosych. 20. Wadowice: prywatne gimnazjum Tow. Pryw. Gimn. Żeńskiego. 21. Wadowice: prywatne seminarjum naucz. żeńskie. 22. Zawiercie: państwowe seminarjum naucz. żeńskie. 23. Zawiercie: prywatne gimnazjum Malczewskiej. 24. Zawiercie: prywatne gimnazjum Zrzeszenia Rodzicielskiego.

Wizytator szkół Dr. Marja Chrzanowska.

1. Brzesko: państwowe gimnazjum. 2. Gorlice: państwowe gimnazjum. 3. Gorlice: prywatne seminarjum naucz. żeńskie. 4. Grybów: prywatne gimnazjum. 5. Jasło: państwowe gimnazjum. 6. Jasło: prywatne gimnazjum bł. Jolanty. 7. Jasło: prywatne seminarjum naucz. żeńskie. 8. Jordanów: prywatne seminarjum naucz. koedukacyjne. 9. Kraków: państwowe gimnazjum VII. 10. Kraków: państwowe gimnazjum X. 11. Kraków: prywatne gimnazjum Król. Jadwigi. 12. Kraków: prywatne gimnazjum Urszulanek. 13. Kraków: państwowe seminarjum naucz. żeńskie. 14. Kraków: państwowe seminarjum ochroniarskie. 15. Kraków: prywatne seminarjum naucz. żeńskie im. Preisendanza. 16. Myślenice: państwowe gimnazjum. 17. Nowy Sącz: prywatne gimnazjum Niepokalanek. 18. Nowy Sącz: prywatne gimnazjum Komitetu Obywatelskiego. 19. Nowy Sącz: prywatne seminarjum naucz. żeńskie im. Konopnickiej. 20. Rabka: prywatne gimnazjum Wieczorkowskiego. 21. Rabka: prywatne gimnazjum Nazaretanek. 22. Rabka: prywatne gimnazjum im. św. Tereski. 23. Staniątki: prywatne gimnazjum 24. Stary Sącz: państwowe seminarjum naucz. męskie. 25. Stary Sącz: prywatne seminarjum naucz. żeńskie.

Wizytator szkół Władysław Horbacki.

1. Dąbrowa k/Tarnowa: prywatne gimnazjum. 2. Dębica: państwowe gimnazjum. 3. Dębica: prywatne seminarjum naucz. żeńskie. 4. Kraków: państwowe gimnazjum VI. 5. Kraków: państwowe gimnazjum IX. 6. Kraków: prywatne gimnazjum Kaplińskiej. 7. Kraków: prywatne gimnazjum Tow. Żyd. Szk. Średn. 8. Kraków: prywatne seminarjum naucz. żeńskie Reja. 9. Kraków: prywatne seminarjum naucz. św. Rodziny. 10. Kraków: prywatne gimnazjum Kołłątaja. 11. Mielec: państwowe gimnazjum. 12. Mielec: prywatne seminarjum naucz. żeń-

skie. 13. Opatów: prywatne gimnazjum. 14. Ropczyce: prywatne gimnazjum. 15. Staszów: prywatne gimnazjum. 16. Tarnów: państwowe gimnazjum I. 17. Tarnów: państwowe gimnazjum II. 18. Tarnów: państwowe gimnazjum III. 19. Tarnów: państwowe seminarjum naucz. m. 20. Tarnów: prywatne gimnazjum Urszulanek. 21. Tarnów: prywatne gimnazjum Orzeszkowej. 22. Tarnów: prywatne gimnazjum Safa Berura. 23. Tarnów: prywatne seminarjum naucz. ż. im. Bł. Kingi. 24. Tarnów: prywatne seminarjum naucz. ż. św. Jadwigi. 25. Tarnów: seminarjum naucz. ż. Urszulanek. 26. Zbylitowska Góra: prywatne gimnazjum.

Wizytator szkół Stanisław Komar.

1. Busk: prywatne gimnazjum. 2. Pińczów: państwowe gimnazjum. 3. Kielce: państwowe gimnazjum im. Śniadeckiego. 4. Kielce: państwowe gimnazjum im. Żeromskiego. 5. Kielce: państwowe gimnazjum im. Bł. Kingi. 6. Kielce: państwowe seminarjum naucz. męskie. 7. Kielce: prywatne gimnazjum im. św. Kostki. 8. Kielce: prywatne gimnazjum Zimnowodów. 9. Kielce: prywatne gimnazjum Gminy Izraelickiej. 10. Kielce: prywatne gimnazjum Skuchowej. 11. Kielce: prywatne seminarjum naucz. żeńskie im. Królowej Jadwigi. 12. Kraków: państwowe gimnazjum IV. 13. Kraków: państwowe gimnazjum V. 14. Kraków: prywatne gimnazjum Jaworskiego. 15. Kraków: prywatne seminarjum naucz. żeńskie Münnichowej. 17. Kraków: prywatne gimnazjum O.O. Paulinów. 18. Kraków: prywatne gimnazjum Kanoniczek. 19. Ostrowiec: państwowe gimnazjum. 20. Ostrowiec: państwowe seminarjum naucz. m. 21. Ostrowiec: prywatne gimnazjum. 22. Rakowice: prywatne gimnazjum. 23. Sandomierz: państwowe gimnazjum. 24. Sandomierz: państwowe seminarjum naucz. żeńskie. 25. Sandomierz: prywatne gimnazjum Kurji Diecezjalnej. 26. Szczekociny: prywatne gimn.

Wizytator szkół Władysław Wierzbicki.

1. Częstochowa: państwowe gimnazjum im. Sienkiewicza. 2. Częstochowa: państwowe gimnazjum im. Słowackiego. 3. Częstochowa: państwowe seminarjum naucz. m. 4. Częstochowa: państwowe seminarjum ochroniarskie. 5. Częstochowa: prywatne gimnazjum Nazaretanek. 6. Częstochowa: prywatne gimnazjum »Nauka i Praca«. 7. Częstochowa: prywatne gimnazjum T-wa Szkoły Społecznej. 8. Częstochowa: prywatne gimnazjum Axera. 9. Częstochowa: prywatne gimnazjum Twa Żydowskich Szkół Śr. 10. Częstochowa: prywatne seminarjum naucz. żeńskie. 11. Końskie: gimnazjum państwowe. 12. Kozienice: gimnazjum prywatne. 13. Kraków: państwowe gimnazjum VIII. 14. Kraków: prywatne gimnazjum Misjonarzy. 15. Marjówka: prywatne seminarjum naucz. żeńskie. 16. Radom: państwowe gimnazjum Chałubińskiego (oddziały żeńskie). 17. Radom: państwowe gimnazjum Kochanowskiego. 18. Radom: państwowe seminarjum naucz. męskie. 19. Radom: państwowe seminarjum naucz. żeńskie. 20. Radom: prywatne gim-

nazjum Marji Gajl. 21. Radom: prywatne gimnazjum Przyjaciół Wiedzy. 22. Radom: prywatne gimnazjum im. Konopnickiej. 23. Skarżysko: prywatne gimnazjum. 24. Solec n/Wisłą: państwowe seminarjum naucz. m.

150.

KONKURSY

z terminem czterotygodniowym od daty ukazania się niniejszego N-ru Dziennika Urzędowego.

Inspektor Szkolny w Kielcach ogłasza konkurs na następujące posady kierowników publicznych szkół powszechnych w obwodzie kieleckim:

1) 7-klasowej publicznej szkoły powszechnej w Łopusznie,
2) 7-klasowej publicznej szkole powszechnej we Wzdole Rządowym,
3) 6-klasowej publicznej szkole powszechnej w Bielinach,
4) 7-klasowej publicznej szkole powszechnej w Białogonie,
5) 7-klasowej publicznej szkole powszechnej w Suchedniowie,
6) 3-klasowej publicznej szkole powszechnej w Klimontowie (powiat jędrzejowski).

Odpowiednio udokumentowane podania należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Kielcach.

Inspektor Szkolny w Wadowicach ogłasza konkurs na stanowiska kierowników publicznych szkół powszechnych:

1) 7-klasowej publ. szkoły powszechnej Nr. I w Myślenicach,
2) 7-klasowej „ „ „ w Kalwarji Zebrzydowskiej, powiat wadowicki,
3) 7-klasowej „ „ „ w Sieprawiu, powiat myślenicki,
4) 7-klasowej „ „ „ w Roczynach, powiat wadowicki,
5) 5-klasowej szkoły powszechnej w Frydrychowicach, powiat wadowicki,
6) 4-klasowej „ „ w Bieńkówce, powiat wadowicki,
7) 3-klasowej „ „ w Skomielnie Czarnej, pow. myślenicki,
8) 3-klasowej „ „ w Skomielnie Białej, pow. myślenicki,
9) 5-klasowej „ „ w Stróży, pow. myślenicki.

Ad 1, 2, 3, 4 i 5 wymagane są Wyższy Kurs Nauczycielski lub równorzędne kwalifikacje.

Podania odpowiednio udokumentowane należy wnosić drogą służbową do Inspektoratu Szkolnego w Wadowicach.

151.

KOMUNIKATY.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przewiduje użycie radja w O. P. L. biernej nietylko dla szybkiego rozpowszechnienia alarmu, lecz jako środka, umożliwiającego Kierownictwu obrony dysponowania, w niektórych wypadkach, służbami O. P. L. biernej oraz wydawania dorywczych zarządzeń, wskazówek i pouczeń tak ludności cywilnej, jak i Kierownikom obrony poszczególnych objektów w czasie samego alarmu, a nawet napadu. Szczegółowe wytyczne w tym kierunku zostaną w swoim czasie podane do wiadomości władzom administracji ogólnej.

W związku z powyższem — Urząd Wojewódzki Krakowski zwrócił się do Kuratorjum z prośbą, aby urzędy, instytucje, zakłady przemysłowe i wogóle wszelkie objekty, mające większe znaczenie w całokształcie obrony miasta lub Państwa, oraz objekty zasadniczego znaczenia pozamiejskie, zaopatrzyły się we własnym zakresie w radjoodbiorniki dla celów O. P. L. biernej.

Jednocześnie Urząd Wojewódzki zakomunikował, że wspomniane radjoodbiorniki powinnyby być detektorowe lub lampowe, posiadające jednak własne źródło zasilenia lamp (baterje ogniw, akumulatory, przetwornice cieplno-elektryczne itp.).

Radjoodbiorniki, przeznaczone wyłącznie do celów O. P. L. biernej, będą zwolnione od obowiązujących opłat radjofonicznych.

Tryb postępowania w celu uzyskania zwolnienia od opłaty jest następujący z pominięciem drogi, podanej w komunikacie w Dz. Urz. w Nr. 1 poz. 11 z roku 1934: każde podanie o zwolnieniu od opłaty wpływa przez powiatowe władze admin. ogólnej do Urzędu Wojewódzkiego, który, po zaopinjowaniu, przesyła Dyrekcji Poczt i Telegrafów.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów wydaje zainteresowanemu petentowi specjalne zaświadczenie, oraz przesyła odpis tego zaświadczenia właściwemu Urzędowi P. T. z poleceniem dołączenia do akt działu radjofonicznego w celu utrzymania ewidencji potrzebnej dla organów kontroli.

Ponieważ omawiane radjoodbiorniki mogą być używane wyłącznie do celów O. P. L. biernej (ćwiczenia, faktyczne pogotowie), muszą one być opieczętowane w innym czasie, co uskuteczniają lokalne powiatowe władze admin. ogólnej lub miejscowe organa Policji Państwowej.

Wreszcie zawiadamia się, że Ministerstwo Poczt i Telegrafów wydało stosowne zarządzenia wszystkim Okręgowym Dyrekcjom P. i T. za Nr. T. R. 689 z dnia 19 października r. b.

Zakupione do tych celów odbiorniki winny być zaopatrzone we wszelki potrzebny do tego sprzęt, a między innemi antenę, uziemienie, kwas do ewentualnego napełnienia bateryj itp. — Pozatem w miejscu zainstalowania radjoodbiornika winno być umieszczone dokładne pouczenie o uruchomieniu i obchodzeniu się z tymże.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego rozporządzeniem z dnia 21 listopada 1934 r. Nr. I. WF. 4574/34 wyraziło zgodę na podwyższenie opłat do 50 gr. za nocleg w schronisku wycieczkowem, mieszczącem się w publicznej szkole powszechnej im. M. Konopnickiej w Kielcach. Nadwyżka opłat będzie zużyta na lepsze wyposażenie schroniska.

Celem umożliwienia zwiedzenia zabytków Krakowa najszerszym rzeszom młodzieży szkolnej w okresie miesięcy zimowych, Zarząd Miejski w Krakowie w porozumieniu z właściwemi Instytucjami wprowadza w porze zimowej dla zbiorowych wycieczek młodzieży szkolnej następujące ulgi w opłatach z ważnością do dnia 30 kwietnia 1935.

1). w Miejskim Domu Wycieczkowym w Krakowie, ul. Oleandry 4, opłatę za nocleg zniża się do 80 gr. od osoby za dobę, przy pobycie trwającym conajmniej 3 dni.

2). w Teatrze miejskim przyznaje się 50 % zniżki od cen normalnych.

3). w Muzeum Narodowem 75 % zniżki za wstęp do poszczególnych oddziałów, co wyniesie po 25 groszy od osoby.

Za wstęp do komnat Zamku Królewskiego na Wawelu pobierane będą opłaty po 25 gr. od osoby (75 % zniżki), w wypadkach zaś zasługujących na szczególne uwzględnienie (wycieczki szkolne z Kresów) Zarząd Zamku Wawelskiego udzieli wolnych wstępów.

Za wstęp do grobów królewskich na Wawelu, do Skarbca katedralnego oraz na wieżę Zygmuntowską wraz z oprowadzeniem przez kościelnych po katedrze i opisaniem zabytków po 25 groszy od osoby (50 % zniżki).

Na uprzednie zamówienie skierowane do Miejskiego Domu Wycieczkowego otrzymują wycieczki szkolne legitymacje zbiorowe, upoważniające je do przejazdu tramwajami za zniżoną opłatą po 10 gr. od osoby dla młodzieży, a 20 gr. dla kierownictwa wycieczek.

Na życzenie wysyła się o ściśle oznaczonej porze na dworzec kolejowy autobus, który za opłatą 30 gr. od osoby przywozi wycieczkę do Domu Wycieczkowego.

Zgłoszenia należy kierować do Zarządu M. Domu Wycieczkowego w Krakowie, Oleandry 4, według podanego poniżej wzoru.

Dom Wycieczkowy posiada sale zbiorowe z łóżkami (materace, koce, bieliznę) bieżącą ciepłą i zimną wodę oraz centralne ogrzewanie, czynny jest bez przerwy również przez całą zimę.

Wzór.

....
(nazwa szkoły wzgl. organizacji urządzającej wycieczkę) .... dnia .... 193.......

DO

Miejskiego Domu Wycieczkowego w Krakowie — Oleandry 4.

Niniejszem zgłaszam wycieczkę, obejmującą .... osób, w tem młodzież żeńska .... osób, opieka żeńska .... osób, młodzież męska .... osób, opieka męska .... osób.

Przyjazd nastąpi dnia .... od strony .... o godzinie .... odjazd nastąpi w kierunku .... dnia .... o godzinie ....

Tytułem zaliczki wysłano kwotę .... zł. na odpowiedź dołącza się znaczek pocztowy za .... groszy.

....
(dokładny adres)

W związku z okólnikiem Kuratorjum z dnia 31 maja 1933 r. Nr. O. 1154/34 zawiadamia się, że podręcznik PW. i WF. „Szkoła Junaka" składa się obecnie z 5 części Strzelectwo — Walka — Nauka Służby — (w druku) — Wychowanie Fizyczne — Śpiewnik (zawiera 190 piosenek z nutami). Komplet w oprawie broszurowanej kosztuje zł. 13·80. Administracja mieści się w Warszawie, ul. Wilcza Nr. 32, konto P. K O. Nr. 27272.

JÓZEF PIŁSUDSKI: Pisma wybrane. Wyboru dokonał i wstępem zaopatrzył Kazimierz Kosiński. Wydanie drugie rozszerzone. Wydawnictwo Towarzystwa Kultury i Oświaty. Warszawa 1934. Str. XXI — 346. Cena 7 zł.

Drugie, znacznie rozszerzone, wydanie Pism wybranych ukazało się po całkowitem wyczerpaniu pierwszego. Ma ono służyć podobnie jak i poprzednie celom wychowania obywatelskiego. Układ książki pozostał naogół niezmieniony. Jedynie podział materjału został bardziej skrystalizowany. Zasadą wydzielania materjału są podstawowe fakty, będące ośrodkiem myśli i pism Piłsudskiego.

Wybór „Pism" został dokonany trafnie i celowo. Jest on oparty zarówno na doskonałej znajomości życia i dokonań Wodza, jak na uświadamianiu istotnych potrzeb młodego pokolenia, wrastającego w nowe warunki życia. Pisma Wybrane to jasny, choć tylko fragmentaryczny obraz ewolucji wielkiego człowieka na tle przeobrażeń społeczeństwa, z którego wyrasta. Więcej jeszcze, to obraz przemian człowieka, który mocą swej woli wyrywa się z własnego społeczeństwa i nieraz ostro mu się przeciwstawia. Lecz wyrywa się poto, by w uciążliwej pracy nad sobą i w zmaganiach ze schorzałym duchem narodu zbliżyć się do wielkiej idei, a potem by jako wódz ideę tę w różnych postaciach narzucać rodakom, podnosić ją jak najwyżej.

Ze względu na cel pedagogiczny książki ważne jest, że znaczna część „Pism" skłania wnikliwszego czytelnika do ujmowania życia Piłsudskiego jako pięknego przykładu samowychowania się w służbie idei. Staje się on wodzem z własnej woli i za cenę własnej zasługi. Wyrasta ze środowiska polskiego, pozostaje w każdym calu Polakiem, lecz wznosi się na te wyżyny wielkości, które budzą zachwyt u wiernych, oddanych mu żołnierzy, a zawiść u małodusznych przeciwników. Wzniósłszy się na te wyżyny i znając dobrze współczesnego Polaka porywa się na wysiłek przekształcania jej.

Z kartek książki widać wyraźnie, że pragnie być nietylko wodzem, ale i wychowawcą. W wielu jego wypowiedzeniach tendencje wychowawcze rysują się całkiem jasno. Nie wystarcza mu prowadzenie narodu w przyszłość: chce, by ten naród był lepszy niż dotąd, bez tych cech ujemnych, jakie narzuciła mu niewola. Podsuwa narodowi nowe wzory obywatela i stara się rozbudzić w Polakach tęsknotę do ich realizacji. Przedewszystkiem zaś stara się narzucić wzór obywatela czynu — czynu zarówno orężnego jak i pokojowego.

Szczególnie silnie przemawiają do wyobrażeń czytelnika „Pism wybranych" te fragmenty, w których widać troskę Piłsudskiego o wychowanie typów ludzi mocnych, nie uginających się pod ciężarem niepowodzeń i zawodów. Jako komendant jest bezwzględny w stawianiu podwładnym zadań, nieraz nad miarę trudnych. Lecz „Pisma" przekonywują, że nie w mniejszej mierze chodzi mu o podniesienie poziomu przeciętnego człowieka, tego człowieka, który z żarłocznością niszczy to, co wywalczają ludzie nieprzeciętni. Całe życie walczy o powiększenie sił wewnętrznych Polaka: jego honoru, cnoty i męstwa. Widać, że pragnie obok rozbudzenia bohaterstwa znieść ciążącą nad dziejami Polski dysproporcję między bohaterstwem, a życiem dnia codziennego.

Najogólniej biorąc, „Pisma wybrane" spełniają swój cel wychowawczy w dwojaki sposób: odsłaniając postać czło-

wieka, który dąży wytrwale do osiągnięcia swych celów i przekazując jego nawoływania do czynu.

Na podkreślenie zasługuje staranne wydanie „Pism wybranych". Piękna szata zewnętrzna ułatwia zbliżenie się czytelnika do interesującej i głębokiej treści książki.

Ukazał się już zeszyt X. tomu II zarysu encyklopedycznego „Świat i Życie" (nakł. Książnicy—Atlas).

Zeszyt ten stanowi zakończenie tomu II tego wydawnictwa.

Zgodnie z zamierzonym planem zeszyt zawiera artykuły na literę K i stanowi połowę całości.

Jak wszystkie dotychczasowe zeszyty zarysu enc. „Świata i Życia" i zeszyt X zawiera barwne i zajmujące artykuły ze wszystkich dziedzin wiedzy i życia. Czytelnicy tego wydawnictwa mają w zeszycie niniejszym bogaty zbiór artykułów z tych dziedzin, które interesują ich tak bardzo, tj. z techniki i przyrody: E. Kahl w art. „Kauczuk" opowiada w sposób barwny i przystępny historję odkrycia kauczuku, owego wydarzenia prawdziwego, które „czyta się jak opowieść bajeczną". S. Pleśniewicz w dwóch artykułach a mianowicie w „Katalizie" i w „Koloidach" zapoznaje czytelnika z dwoma ważnemi działami chemji nowoczesnej, wykazując, w jaki sposób badania i odkrycia naukowe oddziaływają na całe dziedziny technologji, zmieniając metody produkcji przemysłowej. Inż. S. Skawiński niełatwe miał zadanie wtłoczenia w niezbyt długi artykuł wszystkich wiadomości potrzebnych dla zorjentowania się w tak skomplikowanem i trudnem zagadnieniu, jakiem jest kolejnictwo dzisiejsze, odgrywające tak wielką rolę w całem naszem życiu współczesnem. Z zadania tego inż. Skawiński wywiązał się znakomicie, nie przeciążając swego artykułu zbytniemi szczegółami, a dając wiadomości istotnie najważniejsze i najbardziej znamienne. Bardzo udany jest także artykuł prof. dr. Staszewskiego p. t. „Kino", którego treścią jest wyłącznie strona techniczna dzisiejszego kinematografu. Prof. Staszewski uwzględnił w swej pracy i najnowsze zdobycze dzisiejszej kinematografji: film dźwiękowy i kolorowy. Artykuł ten uzupełniony lekturą artykułów, które pojawiły się poprzednio, tj. Fotografji, Gramofonu i Filmu (którego treścią są sprawy artystyczne związane z filmem) doskonale wprowadza czytelnika w krąg tych spraw i pozwala mu doskonale zrozumieć, na czem polega kino dzisiejsze, ta ulubiona rozrywka młodzieży, jak i starszych. Zamiłowani przyrodnicy znajdą wreszcie w niniejszym zeszycie „Świata i Życia" ciekawy art. doc. dr. J. Zweibauma p. t. „Komórka", odsłaniający przed nimi tajemnicę tej najmniejszej zorganizowanej cząstki ciała ludzkiego. Ostatnim wreszcie z tego działu przyrodniczo-technicznego jest art. „Klimat" dr. R. Gumińskiego, w którym autor zastanawia się nad zagadnieniem tak bardzo wszystkich, nawet nie specjalistów obchodzącem, jak przepowiadanie pogody albo jak sprawa, o której wszyscy tak bardzo lubimy dyskutować, tj. sprawa zmiany klimatu.

Oczywiście w zeszycie X „Świata i Życia" jest również cały szereg innych artykułów, które przypadną do smaku ludziom o wyraźnych zainteresowaniach humanistycznych i duchowych. Na plan pierwszy wysuwa się tu piękny artykuł X. prof. Kozubskiego pt. „Katolicyzm", podkreślający znaczenie i rolę, jaką katolicyzm odgrywał i odgrywa w życiu całej ludzkości. Jest to artykuł gorący, pełen wiary i zapału, które powinny się udzielić i jego czytelnikom.

Ciekawie reprezentowana jest też w zeszycie niniejszym i wiedza w literaturze. Na temat „klasycyzmu" piszą aż dwaj wybitni specjaliści, jak prof. dr. T. Sinko

i prof. dr. Wł. Tatarkiewicz. W tem podwójnem oświetleniu widać wyraźnie, jakie było oblicze klasycyzmu na terenie literatury i sztuk plastycznych. Swoistem uzupełnieniem tych dwóch artykułów jest art. J. Parandowskiego pt. „Koloseum", artykuł, w którym świetny ten stylista pokazał na przykładzie potężnych ruin świetności rzymskiej, jak tragicznie układają się często dzieje wielkich narodów. Uzupełniają się znakomicie dwa artykuły: „Komedja" pióra prof. Z. Łempickiego, w którym redaktor wydawnictwa przedstawił w syntetycznym skrócie dzieje tego rodzaju literackiego, jaki nazywamy komedją, zaś prof. dr. Wł. Witwicki, jeden z najwybitniejszych naszych popularyzatorów, zastanawia się nad historją komizmu. Na zakończenie należy wreszcie wspomnieć o artykule dr. J. H. Retingera „Kolonje", który powinien dać dużo do myślenia uważniejszemu czytelnikowi.

Pięknie, starannie i ładnie wykonane ilustracje uzupełniają ten interesujący zeszyt.

J. St. BYSTROŃ: ALGER. Z licznemi ilustracjami. Biblj. „Dookoła Ziemi". T. IX. Książnica — Atlas. S. A. Lwów — Warszawa 1934.

Autor stawia przed czytelnikiem barwną rozmaitość krajobrazów: wybrzeże morskie, step numidyjski, wysokie góry Kabylji, kamienie i piaski Sahary. Na tle tych widoków przedstawia nam mozajkę grup ludzkich: Europejczyków, Arabów, Kabylów, Mozabitów, Murzynów, wielkie miasto na europejski sposób zabudowane, skupione na wierzchołkach gór gniazda góralskie, szałasy i lepianki beduinów. Równocześnie daje nam autor wgląd w przeszłość i ukazuje nam w szeregu obrazów zmienną długowiekową historję Algeru, poprzez Fenicję, Rzym, Bizancjum, Wandalów, Arabów; szczegółowiej omawia dzieje zajęcia kraju przez Francuzów i budowę wielkiego państwa kolonjalnego. Widzimy tu też opisane różne rodzaje gospodarki: wielki port: ubogie gospodarstwo Kabyla w górach, wielką fermę stepową, wreszcie rozmaite sposoby gospodarowania na oazach saharyjskich. Szczególną uwagę poświęcił autor stosunkom Algeru z Polską. Jeżeli więc mówi o podboju Algeru, wspomina o tych Polakach, którzy brali udział w kampanji, gdy opisuje Abd-el Kadera, przytacza relację tych podróżników polskich, którzy mieli możność poznania osobistego wielkiego emira; gdy mówi o kolonizacji Algeru, więcej miejsca poświęca eksperymentom osadniczym księcia Mirskiego i przypomina tych Polaków, którzy brali udział w publicystycznej dyskusji na temat kolonizacji Afryki. Opisując dalekie, w niegościnnej pustyni położone oazy Mzab, przytacza nazwiska tych orjentalistów polskich, którzy tam byli czynni. Słowem, mamy czasem wrażenie, że po tym dalekim i obcym kraju chodzimy polskiemi śladami.

152.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Nr. 1830/34. Kraków, dnia 27. XI. 1934 r.

Do

Zarządu Komitetów Obwodowych oraz Kół i Delegatur T-wa Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych w Okręgu.

Podziękowanie.

Tydzień Szkoły Powszechnej dał na budowę szkół około 80.000 zł. Zarząd Okręgu składa tą drogą podziękowanie Ofiarodawcom za pieniężne poparcie celów T-wa oraz wszystkim Zarządom Obwodów, Kół, Delegatom i Członkom T-wa za zorganizowanie, czynny udział i skuteczne przeprowadzenie tak pożytecznej imprezy.

Związek Strzelecki a T-wo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych.

Zarząd Główny Związku Strzeleckiego zaleca usilnie wszystkim członkom Związku Strzeleckiego udzielanie stałego poparcia w pracy Towarzystwa przez zapisywanie się na listę jego członków, przyczem każdy oddział Związku Strzeleckiego jako jednostka zbiorowa, może przystąpić do Towarzystwa, zgodnie z jego statutem, w charakterze członka.

Kontrola ksiąg kasowych Kół i Delegatur.

Zarząd Okręgu upoważnia i prosi PP. Inspektorów, Podinspektorów Szkolnych i Instruktorów Oświaty Pozaszkolnej o przeprowadzenie kontroli ksiąg kasowych i działalności Kół i Delegatur na terenie ich obwodów szkolnych w czasie wizytacji szkół.

Liczba członków i Kół.

I l o ś ć		
Kół	członków zwyczajnych	członków dożywotnich
1844	45.561	81

Zarząd Okręgu prosi o zwerbowanie w miesiącu grudniu większej ilości osób na członków T-wa, oraz o zwiększenie liczby Kół. Koła prosimy zakładać przy każdej szkole, przy każdej instytucji, jak urzędy, banki, spółdzielnie, parafje itd.

Stan finansowy z dnia 1. 11. 1934.

Dochody			Wydatki							
Wpływy z terenu	Subsydjum z zarządu Głównego	Razem	Pożyczki na budowę szkół	Zapomogi na budowę szkół	Zapomogi na remont szkół zniszczonych powodzią	Druki propagandowe	Koszty administracyjne	Przekazano Zarządowi Głównemu	Razem	Saldo kasowe
461.124'40	230.000'—	691.124'40	468.500	800'—	33.250'—	10.519'62	4.362'04	62.539'60	579.971'26	111.153'14

Numeracja Kół i Delegatur.

Ze względów organizacyjnych koniecznem jest, aby wszystkie Koła i Delegatury w obwodzie szkolnym miały stały numer porządkowy i wymieniały ten Nr. w korespondencji i na czekach P. K. O. przy wpłatach.

Numerację ustalą Zarządy Obwodowe i zawiadomią o tem Koła i Delegatury. Zarząd Okręgu oczekuje nadesłania tej numeracji w terminie do dnia 30 grudnia 1934. Przy powstawaniu Kół można dawać im Nr. Nr. Delegatury, na miejsce której powstały.

Dokładny adres Koła i Delegatury.

Przy wysyłaniu pieniędzy blankietem nadawczym P. K. O. oraz zamawianiu materjału organizacyjnego w Zarządzie Okręgu, prosimy o podanie: a) nazwy szkoły (numeru, gdzie jest więcej szkół) lub instytucji przy której istnieje Koło — Delegatura, b) miejscowości (gmina zbyteczna), c) ostatniej poczty, d) obwodu szkolnego, e) numeru Koła lub Delegatury.

Tytuł wpłaty.

Na odwrotnej stronie dowodu wpłaty blankietem nadawczym P. K. O. prosimy wymieniać tytuł wpłaty, np. za cegiełki, znaczki składkowe, legitymacje . . . zł., z imprez . . . zł. za nalepki na okna . . . zł., żetoniki metalowe . . . zł., ze zbiórki publicznej . . . zł, dar . . . zł., i t. p. Chodzi o to, aby odróżnić kwoty zebrane za sprzedany materjał organizacyjny od kwot uzyskanych bez zużycia materjału pieniężnego.

Znaczki na świadectwa.

Wartościami kasowemi za znaczki na świadectwa szkolne obciążone są Inspektoraty Szkolne oraz Dyrekcje szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych, a nie Koła i Delegatury. Dlatego też wyliczenie z otrzymanych znaczków publiczne i prywatne szkoły powszechne przedkładają PP. Inspektorom Szkolnym, a Dyrekcje szkół średnich ogólnokształcących i zawodowych Kuratorjum. Prosimy Koła i Delegatury o rozwinięcie propagandy, aby wszystkie dzieci nabywały znaczki na świadectwa szkolne półroczne.

Ulotka do młodzieży.

Zarząd Okręgu przesyła do młodzieży szkolnej ulotkę za pośrednictwem PP. Inspektorów Szkolnych, Dyrektorów i Kierowników szkół i prosi Zarządy Obwodów, Kół i PP. Delegatów o współdziałanie w kolportażu.

Imprezy w okresie świąt Bożego Narodzenia, Nowego Roku i karnawale.

Zarząd Okręgu zachęca Koła i Delegatury do urządzania jasełek, wieczorów kolend, zabaw i t. p. na budowę szkół oraz wskazuje na składanie ofiar na budowę szkół (na konto T-wa) zamiast życzeń świątecznych i noworocznych.

Ogólne Zgromadzenie Członków Koła.

Zarząd Okręgu przypomina, iż zgodnie z § 21 statutu zwyczajne Ogólne Zgromadzenie Koła winno być zwołane przynajmniej raz na rok (najdalej w miesiącu wrześniu) w sprawie wyboru nowych członków Zarządu Koła i rozpatrywania działalności Koła (§ 22 pkt. 1, 2, 3 i 4). Dotyczy to Zarządów Kół, które zostały wybrane w r. 1933.

Wydział Wykonawczy Zarządu Komitetu Okręgowego
T-wa Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych:

Dr. Franciszek Parylewicz w. r. — prezes, Władysław Kabaciński w. r. w-prezes, Michał Baścik w. r. — sekr., Ludwik Osiecki w. r. — skarbnik.

— Prenumerata roczna zł. 6, półroczna zł. ³ ... ˈedynczy 50 groszy. —
Cena ogłoszeń: Cała strona 120 ... ćwierć strony 30 zł.
Kontᵒ
Drukarˑˑ ... ˌie.